

ಹತೋಟಿಯಲ್ಲದಲು ಹೋರಾಟ (4:1-10)

ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೈಬಲ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿಯುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಬಹು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದ ಪ್ರಸಂಗಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, “ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿನಂದರೆ, ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದೇ” ಪದವಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಡದೆ ಯಾವನಸ್ಥರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ, ಎಂದರು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಪ್ರಭಾವಿತನಾದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದವರು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಭಾವ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ವಿಭಜನೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. 1987ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾದ *ವೇರ್ ದ ಸೆಂಬ್ರೆಸ್ ಬೀಟ್* ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತ ಸಭೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ವಿಭವಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಭೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ “ಅಹಿತವಾದಂಥ ವಿಭಜನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯತಿಲಿಕ್ತವಾದ ವಾಗ್ವಾದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅನಗತ್ಯವಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಕಷ್ಟಪಡುವವನ್ನು ನಾನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು” ಯಾಕೋಬ 4:1-10ರಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರುಹು ಆಗಿದೇ ಏನು? ಅವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆ ದಿನದ ಕ್ರೈಸ್ತರಂತೆ, ಈ ದಿನದ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಜೀವಿತದ ಹೊರಗೂ ಮತ್ತು ಒಳಗೂ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸಲಿಯಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ನಡತೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರು ಎಂಥವರು ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಏಕೆನುಕುತ್ತಿದ್ದರು, ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವೇ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸಭೆಗಳ ಹಾಗೆ, ಅದಿ ಸಭೆಗಳವರು ಸಹ ಇದ್ದರು: ಇನ್ನೊಂದು ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಮಾದಾನದವೆಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ಜಿತ್ತಿ ನೀತಿ ಎಂಬ ಫಲವನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಬದಲು (3:18), ಅವರು “ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಕದಾಟದಲ್ಲಿಯೂ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು” (4:1).

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಾಗಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಫರ್ಷನೆಗಳು (4:1-3)

(4:1) ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಮೂಲವನ್ನು ಶೀಘ್ರವೇ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು “ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಯುದ್ಧಗಳ ಮತ್ತು ಕಾದಾಟಗಳ” ಕುರಿತು ಯಾಕೋಬನು ದೃಢವಾದಂತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹಿಂಬಾಲಕರಾಗಿ ಜೀವಿಸದೇ ಇರುವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಹೊಸ ಒಡಂಡಿಕೆಯ ಕೆಲವು ಸಭೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಒಪ್ಪಂದದ ಕುರಿತು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿದ್ದವೆಂಬ ಅಂಶ ನಮಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೊಲಿಂಥ ಸಭೆಯ ನದಸ್ಯರುಗಳು ಕೆಲವರನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು

(1 ಕೊಲಿಂಥ 6:1, 8; 14:23-40). ಗಲಾತ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು “ಕಷ್ಟ ಹರಕೊಂಡು ನುಂಗುವವರಾಗಿದ್ದರು” (ಗಲಾತ್ಯ 5:15). ಪೌಲನ ಸ್ತ್ರೀತಿಯ, ಫಿಲಿಪ್ಪಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:2, 3). ಆದಿಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಂಡ ಸಮಸ್ಯೆಯು 1980ನೇ ಸಭೆಗಳವರೆಗೂ ಬಿಸ್ತರಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಬಲವಾದ ಪದ ಪ್ರಯೋಗವು ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕುರಿತು NIV ತರ್ಜುಮೆಯು ಬಲಹೀನವಾಗಿದೆ, “ಯುದ್ಧ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟ” (KJV, ASV, RSV) ಎಂಬುದಾಗಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ “ಯುದ್ಧಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಳು” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ 4:1-3ರಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ನಾಟುವಂತ ಭಯಾನಕ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಬಲವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಬಾರದು. ಯಾಕಂದರೆ ಈ 20ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿರುವ ಮಾಹಿತ ತಂತ್ರ ಜ್ಞಾನಗಳ ಮೂಲಕ ದೈಹಿಕವಾದಂತಹ ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆಯುವಂತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಾವು, ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗಗಳು ಯುದ್ಧ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿ ದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸಿರುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಚ್ಚರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾಕೋಬನು ಯುದ್ಧಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟವೆಂಬ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಮೃಗ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಭಯಾನಕವಾದಂತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಗಳು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನುಲಿತ ತಜ್ಜವೈದ್ಯನು, ದೇಹವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವಂತ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವಂತೆ ನಾವು ಸಹ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಯಾಕೋಬನ ದಿವಸಗಳ ಕ್ರೈಸ್ತರು (ಮತ್ತು 20 ನೇ ಶತಮಾನದವರು) ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹೋರಾಡುವ ಭೋಗಾಸೆಗಳೇ (4:1ಬ). ಕ್ರೈಸ್ತನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾದ ಹೋರಾಟಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಯಾಕೋಬನು ಮನುಷ್ಯನ ಅಂತರಾಳದ ಹೋರಾಟದ ಕುರಿತು ಭಾಷಾ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಹೋರಾಟಗಳು ಸ್ಪಾರ್ಡ ಮತ್ತು ನಿರ್ಸ್ಪಾರ್ಡ ಜೀವಿತದ ಆಯ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ತಪ್ಪಾದ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಹತೋಟಿಗೆ ಬಾರದಂತ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತರನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ (4:2). ಸಹಜವಾಗಿ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಭೆಗಳ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕೆಡುತ್ತವೆ ತನಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಗೌರವವು ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಂಧಾನವಾಗುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಅಶಿಸಿದರೂ ಹೊಂದುವವರಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳಿಗೆ ಈ ಬೋಗಾಶೆಗಳು ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ (4:2, 3).

ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಹೌದು! “ಅನೇಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವವರು ಅಥವಾ ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಧವಾದಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, “ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಮತ್ಸರವು ಕಷ್ಟ ಬೇಧವು” ನಮ್ಮ ಹೃದಯದೊಳಗಿಂದಲೇ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಗಳೆಂಬುದಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಯಾಕೆ ಜನರು ನಮ್ಮ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ. ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನಾಧ್ಯವಾ

ಗುತ್ತದೆ, ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸದೇ ಇರುವಾಗ ಜನರು ನಮ್ಮ ಸೆಳವಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಇಲ್ಲ ಯಾಕೋಬನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪದವು ವೈಪರೀತ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಇಂಥ ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಬಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಅಲ್ಪಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಳಿಗೂ ಅವನ ಭಾಷೆಯು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ, ಯೇಸುವಿನ ಬಿಧೇಯತೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ಣವಾದ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನು ನ್ಯಾಯವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವನು. (ಮತ್ತಾಯ 5:21, 22)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೋ? ಸಹೋದರರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಾರುಣ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಿರಬಾರದೆಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಹಾನನು ತನ್ನನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನೋ (1 ಯೋಹಾನ 3:11, 12)? ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯ ಹೋದ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ನಾವೇ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಹೋಗದೆ ಇರುವಂತ ಸಹೋದರ, ಸಹೋದರಿಗೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ತೋರಿಸಿದರೂ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಸಹಿಸಲಾರದ ಮನೋವೇದನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇವೆ. ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗದೇಯಿರುವಾಗ ನಾವು ಭುಜ ಎಗಲಿಸಿ ಉದಾಸೀನತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು “ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು” ಸಹಿಸದವರು ಮತ್ತು “ಹೋರಾಟಗಳು” ನಡೆಯುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಭುಜಗಳನ್ನು ಎಗಲಿಸಿ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸದೇ ಇರೋಣ.

ಸ್ವಾರ್ಥದ ಬಂಡನೆ (4:4-6)

ಸಮಾಧಾನದ, ನೀತಿಯ ಫಲವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಸ್ವಾರ್ಥವು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾಕೋಬನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸುತ್ತಾನೆ (4:4). ಸ್ವಾರ್ಥವು ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಬೇರ್ಪಡಿಸದೆ, ಮನುಷ್ಯನಿಂದಲೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪಡಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಯಾಕೋಬನು ದೇವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಆತನ ಕನೈ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ನಂಜಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತವಾದ ವ್ಯಭಿಚಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಪಂಚಿಕವಾದ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದು, ದೇವರ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಮತ್ತು ಸ್ವಾರ್ಥ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಎರಡನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಯಾಕೋಬ 4:5, “ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಿಯು ಬಲಿ ಮಾತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೀರೋ? ದೇವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿನಿರುವ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಅಭಿಮಾನತಾಪದಿಂದ ನಮಗೋಸ್ಕರ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾ ನಲ್ಲವೋ?” ಇದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಮತ್ತು ಬಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ವಚನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಡಕುಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. “ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಿಯ ಮಾತುಗಳು” ಎಂಬುದು ಇತರೆ ವಾಕ್ಯಗಳು ಅದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಬಯಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಅವುಗಳು ತಿಳಿಸಬಹುದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಬಯಕೆಯು ಈಡೇರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಆ ವಚನದ ಕಡೆಯ ಅರ್ಥ ಭಾಗವನ್ನು ಯಾವ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಪಂಡಿತರುಗಳು ಗೊಂದಲಕ್ಕೀಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಬಿಧದ ಅನುವಾದಗಳು ಹೀಗಿರುತ್ತವೆ. “... ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಅತ್ಮನು ಅಭಿಮಾನತಾಪಪಡುತ್ತಾನೆ...” (KJV); ಅಥವಾ “... ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ತಾಪಪಡುತ್ತಾನೆ” (RSV). ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ದೇವರು ನಮಗೆ ನೀಡಿರುವ ಅತ್ಮನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಅತ್ಮಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದೆಂದು ಅಭಿಮಾನ ತಾಪಪಡುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿ ಹೃದಯವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಣೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ದೇವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದರೆ ಅಭಿಮಾನತಾಪವುಳ್ಳ ದೇವರು ಕೃಪಾಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯಾಕೋಬನ ಹೇಳಿಕೆ ವಿನಂದರೆ, “ಆತನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಇಡುತ್ತಾನೆ, ಆದುದರಿಂದ ದೇವರು ಅಹಂಕಾರಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಾನೆ, ದೀನರಿಗಾದರೋ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ” (4:6). ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ದೇವರ ಚಿತ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಸಾಲಿ ದೇವರನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯನುಸಾರ ನಡೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ದೇವರು ನಮ್ಮಿಂದ ಅತಿಶಯವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಿ, ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಶಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಈ ಆಯ್ಕೆಯು ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ, ದೇವರ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಆಯ್ಕೆ (4:7-10)

ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಜಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹತೋಟಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವದಕ್ಕೂ ದುರಾಲೆಯನ್ನು ಜಿಟ್ಟು “ದೇವಲಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ ...” (4:7). “ಅಧೀನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗು” ಎಂಬುದು ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. “ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಳಗಾಗುವುದು ಎಂಬುದಾಗಿ” ಸ್ವಾರ್ಥದ ರೋಗದಿಂದ ಗುಣಮುಖನಾಗಲು, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು, ದೇವಲಿಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕು.

ಅಧೀನತೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬೈಬಲ್ ಬಹು ಕಷ್ಟದ ಪದವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ, ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನಿಸಿ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ, “ಆ ವಾಕ್ಯದ ಅರ್ಥವೇನು?” ಅಥವಾ “ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲಿ?” ಯಾಕೋಬನಲ್ಲಿ ಮನೆಯು ಇರುವದಿಲ್ಲವೇ! ಅಧೀನತೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ಐದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಮುಗಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, “ಸೈತಾನನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಅವನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಒಡಿ ಹೋಗುವನು” (4:7). ಸೈತಾನನು ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ, ವಿನಃ ಅವರ ಮೇಲೆ ಚಲಾಯಿಸಲು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅಧಿಕಾರದ ಶಕ್ತಿಯು ಅವನಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸೈತಾನನ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರೆ, ಸೈತಾನನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವನು ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, “ದೇವರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ, ಆಗ ಆತನು ನಿಮ್ಮ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವನು ...” (4:8). ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನು ದೇವರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ದೇವರ ಸಿಕ್ಕಿರುವದಾದ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, “... ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಶುಚಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಎರಡು ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ” (4:8). ಒಬ್ಬನು ದೇವಲಿಗೆ ಸಮೀಪನಾದರೆ, ಅವನಿಂದ ಪಾಪವು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ ಸ್ವಾರ್ಥವು ಅಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುವದರಿಂದ ಶುದ್ಧತೆಯ ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. “ಕೈ” ಮತ್ತು “ಹೃದಯ” ಎಂಬ ಪದವು ನಾವು ಒಳಗೂ ಮತ್ತು ಹೊರಗೂ ಶುದ್ಧರಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ದುಃಖಿಸಿ, ಗೋಳಾಡಿ, ಸಂತೋಷವನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಗೋಳಾಡಿ, ನಗುವದನ್ನು ಜಿಟ್ಟು ಮನಗುಂದಿದವರಾಗಿ” (4:9). ಯೇಸುವಿನ ಪದವನ್ನು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿ (ಮತ್ತಾಯ 5:4), ನಮ್ಮ ಅಧೀನತೆಯು ಮಾನಸಾಂತರವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕು. ಎಂದು ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಬದನೆಯದಾಗಿ, “ಕರ್ತನ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳರಲಿ; ಆಗಲಾತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರುವೆನು” (4:10). ಯೆಹೋವನು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ನಾವು ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಗ ಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ನಾವು ಈ ಲೀತಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಾಗ ವಿಧೇಯ ತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಸೇವಕರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಬಿನ್ನ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಚಿತ್ತವನ್ನಲ್ಲ ಆದರೆ ಪರಲೋಕ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತವನ್ನೆ ಪಾಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಧೀನತೆಯು ದೇವರ ಆತ್ಮಿಕ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗೆ ನಡಿಸುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತವಾದ ಜೀವಿ ತವನ್ನು ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂದು ಯಾಕೋಬನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಿತ್ಯನಾದ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಬದ್ಧ ಕರುಣೆಗಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲರುವ ಪ್ರಭುವು ಪಾರ್ಥಿವವನ ಮುಖವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಮನವಿಯನ್ನು ಅರಸನು ನೇರವೇರಿಸಿದನೆಂದು ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆವನು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಯಾಕೋಬನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ? “ಯುದ್ಧಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಳ” ಕುರಿತು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಆ ಯುದ್ಧಗಳು ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಗಳು ಸ್ವಾರ್ಥಕ ಆಶೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದುರಾಶೆ ಗಳು ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅಧೀನತೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬಹುದು.

ನೀನು ನಿನ್ನ ದೇವರಿಗೆ ಅಧೀನನಾಗಿರುವೆಯೋ?